

μοκρατικόν, τὸν σφοδρὸν ἐχθρὸν τῆς χειραφετήσεως τῶν γυναικῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι κατὰ τὴν ἐκτακτὴν διὰ τὸν ζήλόν του.

Ὁ δῆμαρχος καὶ ὁ ἀστυνόμος εἶναι Ζουλοῦ!!! Ἐκφυγὼν τὴν λύσιν καὶ ἀγαπητήσεως ἐξέφυγε τοῦ στήθους μου, ὅτε σήμερον τὸ πρωὶ ἀνοίγων ὡς συνήθως τὸ παράθυρόν μου, ἐν' ἀναπνεύσω τὸ δροσερὸ καὶ εὐώδες ἀεράκι τῆς πρωίας, ἤναγκάσθην νὰ κλείσω τὴν μύτην μου ἀπὸ τὴν δυσώδη ἀποσπᾶν, ἥτις με προσέβαλε. Ζητῶ ν' ἀνακαλύψω τὴν αἰτίαν καὶ τί βλέπω! νομίζετε; Τὸ πτώμα **δυστυχῶς** **παράφρονος** **ἀποθαιόντος** **ἐκ πείνης!!** εἰς τὰς ὁδοὺς!!!

Ταῦτες

Πρέπει οἱ Ἕλληνες τῆς Ρωμυλίας ν' ἀποφεύγῃ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν;

Οἱ δούλοι τὸ πάλαι ἀπῆλλασσαντο τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας· μόνον οἱ ἐλεύθεροι πολῖται εἶχον τὸ πολῦτιμον δικαίωμα νὰ ὑπηρετοῦν στρατιωτικῶς τὴν πατρίδα. Σήμερον δούλοι δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλ' εἶνε ἢ γίνονται δούλοι, ὅπως ἐκουσίως ἀποφεύγῃ τοὺς εὐγενεῖς μόχθους τοῦ στρατιωτικοῦ βίου ἢ ἀκούσιως ἀποκλείωνται αὐτῶν.

Ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία γενομένη προνομιοῦχος ἐπαρχία τῆς Τουρκίας ἀπῆλλασε καὶ τοῦ δικαίου νὰ φρουρηθῇ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς τέκνων. Οἱ μετὰ μακρὰν τύφλωσιν ἐκθίνοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲν τολμῶσι ν' ἀτενίσωσι πρὸς τὸ φῶς, συναντιῶν δὲ καμμύουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὰς δὲ ἐπανέλθουσιν εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν οὐκράν κατάστασιν. Τὸ αὐτὸ πάθημα παρατηρεῖται καὶ εἰς τοῦτο πρῶτον ἀπελευθερουμένους. Τὸ παράδειγμα δυστυχῶς ἐσχόμεν πρόσφατον ἐκ τῆς Ἑσθονίας. Οὕτω καὶ ἐν Ρωμυλίᾳ οἱ Ἕλληνες ἀποδυσπετώντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐκ παντὸς τρόπου προσπαθοῦσι ν' ἀποφεύγῃ αὐτήν. Δὲν ἀδικοῦμεν τοὺς ὁμογενεῖς μας ἐκείνους, οὐδὲ καταγινώσκουμεν αὐτῶν δειλίαν ἢ μαλθακότητα· γινώσκουμεν ὅτι ὑπάρχουσι πράγματά τινά καθιστώντα αὐτοὺς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐπαχθῆ. Ἡ κυβερνήτις τοῦ Ἀλέκου πασᾶ, παραγινώριζουσα ἐκ προθέσεως τὴν ἰδιάζουσαν θέσιν τῆς προνομιοῦχου ἐπαρχίας, μετὰ τρέψεως τὰ πάντα ἐπὶ τὸ βουλγαρικώτερον, πιέζουσα τοὺς Ἕλληνας, τοὺς νεοσυλλέκτους τῶν ἐλληνικῶν διαμερισμάτων ἐκσπενδονίζει εἰς τὰ βουλγαρικώτατα τῶν μερῶν, ἀναγκάζει δὲ αὐτοὺς εἰς βουλγαρικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς βουλγαρικὴν στολὴν (ἐν τίνι δικαίωματι;), οὐδὲν δὲ σχεδὸν Ἕλληνα ἀξιώματιον προτελεῖν, ἐνφ' ὃ Ἕλληνας πολῖται τῆς τοπάρχιας ἐδικαίουντο νὰ ἔχωσι καὶ ἐν τῷ στρατῷ ὁμογενεῖς καὶ ὁμογλωσσοὺς ἀσχηγούς, οἵτινες βεβαίως δὲν ἤθελον ὑπηρετεῖν τὴν κοινὴν πατρίδα μετ' ἀλιγώτερον πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἢ οἱ Ρῶσοι, οἱ Τσεχοὶ, οἱ Βούλγαροι καὶ ἄλλοι. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὁμοῦ οἱ Ἕλληνες τῆς Ρωμυλίας ὀφείλουσι νὰ υποβάλλωνται προθύμως εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, ἀποστίνοντες τὸν εὐγενέστατον ταῦτον φόρον. Πεποιθήμεν δὲ ὅτι καὶ ἡ κυβερνήτις τῆς Ρωμυλίας θὰ φιλοτιμηθῇ ν' ἀρῇ ἐκ τοῦ μέσου πᾶν ὅτι καθιστᾷ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τοῦτου δυσχερῆ τοῖς Ἕλλησιν.

Ἐνθυμείσθε, Ἕλληνες τῆς Ρωμυλίας, τὰ ἐθνικὰ μας ἄσματα:

«Παιδιά τοῦ Ἡρακλέους, ὁρμάτε καὶ σπαθὶὰ κρατεῖτε μ' ἓνα χεῖρ, μετ' ἄλλο τὴ φωτιά.»

Ἰδοὺ ἡ πατρίς τώρα σὰς προσφέρει τὰ ὅπλα, μὴ ἀπω-

θεῖτε αὐτά. Μὴ λιποτακτῆτε, Ἕλληνες! Προσέρχεσθε μάλ' ἄλλον πλείονες ἢ ὅσοι κληροῦσθε.

Β. Σκορδέλης.

ΛΗΣΤΗΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον γράφει ἡμῖν περὶ Τούτουνα ἐκ Τριπόλεως φίλος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Αὐγούστου:

Ὅτε ὁ Τούτουνας προσελθὼν εἰς τὰς ἀρχάς εἰσῆλθῃ εἰς τὰς φυλακὰς Τριπόλεως, συνήντησε δημοδιδάσκαλον τινα ἐν αὐταῖς, πρὸς ὃν λέγει; «Θέλω νὰ μάθω νὰ διαβάζω καὶ νὰ γράφω εἰς εὐκόλον.» — Εὐκολώτατον, λέγει αὐτῷ ὁ δημοδιδάσκαλος, ἐγὼ ὑπόσχομαι νὰ σὲ μάθω ἀνάγνωσιν εἰς μίαν ἐβδομάδα. «Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον» ὁ Τούτουνας ἔλαβεν εἰς τὰς στήθας χεῖράς του τὸ Ἀλφαβητάριον καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκηται τὸ ἄλφα βῆτα. Αἱ πρόοδοι αὐτοῦ ἦσαν τοιαῦται, ὥστε μετὰ δύο ἐβδομάδας ἡδύνατο ν' ἀναγινώσκει σχεδὸν ἐλευθέρως. Ὁ δικηγόρος Τριανταφυλλάκος ἀνέφερε τὸ περιστατικόν εἰς τὸν τότε διευθυντὴν τοῦ Διδασκαλείου κ. Σκορδέλῃν, ὅτις οὐκ ὀλίγον εἶχεν ἐργασθῇ καὶ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακισμένων. Ὁ κ. Σκορδέλης ἐπεμψε διὰ τοῦ εἰρημένου δικηγόρου πρὸς τὸν Τούτουναν τὸ διδακτικὸν βιβλίον του «Οἱ γονεῖς τοῦ Ρήγα.» Ὁ Τούτουνας ἐπέδωκεν ἐπιμόνης εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ. Πολλὰκις ἐλησμόνει νὰ λαβῇ προφῆν, τὴν προφῆν εὕρισκεν ὁ ἀμαρτωλὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου. Ἐντός μηνὸς τὸ διήλθε δῖς. Μετὰ ἓνα μῆνα ὁ κ. Σκορδέλης λαμβάνει διὰ τοῦ κ. Τριανταφυλλάκου τεχνικώτατα ἐξεργασμένην ἐκ πυξίου πίπαν. Ἐστέλλετο αὐτῷ ὑπό τοῦ ἀτυχοῦς Τούτουνα εἰς ἐνδείξιν εὐγνωμοσύνης διὰ τὸ βιβλίον, ἀτὸ ὁποῖον, ἔλεγεν, ἂν εἶχεν ἀναγνώσκον ὑποπότηρα δὲν θὰ ἦτο τώρα εἰς τὰς φυλακάς. «Ἄφρονες εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ κάμουν τὰ σχόλια καὶ νὰ ἐξαγάγῃσι συμπεράσματα.

ΘΗΒΑ

Καὶ ἔφυγα χωρὶς κ'· ἐγὼ νὰ ξέρω ποῦ πηγαίνω, καὶ μ' ἔριξε ἡ τύχη μου ἔς τὰς ἐπταπύλους Θήβας. . . φιλῶ τὸ χῶμα τῶν Θηβῶν τὸ καταλασπώμενον, καὶ τοῦ στρατοῦ μας προσφώνῳ ἐκεῖνας τὰς καλύβας. Ἰδοὺ ἐμπρὸς κ'· ὁ Κιθαῖρων κ'· ὁ Ἑλικὼν παρέκει, μ' ἀπὸ τῆς Μούσαις οὔτε μίᾳ ἔς τὴν κορυφὴν του στέκει.

Χαίρε, ὦ πόλις τῶν Θηβῶν, ἐστὶ ἐγκλημάτων! . . . ὦ! χαίρετε Λαεδακιδῶν ἀνδρῶν ἐδάφη, χαίρε, ὦ πόλις τῆς Σφιγγὸς καὶ πόλις τῶν τεράτων. ὦ! χαίρετε ἀνέροι τῶν Ἐπιγόνων τάφοι. Χαίρετε κάμποι, φάραγγες, κοιλάδες, βρύσαις, ὄρη, καὶ σεῖς φουστὰνέλλαδες μου, φρικτοὶ μαχαιροφόροι.

Ἄλλ' ὅμως χαίρετ' αὖ καὶ σὲ, ὦ τῶν Θηβῶν ταμεῖον, ποῦ νέας δάφνας καὶ τιμὰς ἐπροσθεσες ἔς τὰς πρώτας. . . ὦ! χαίρε πατριωτισμῷ ἀκένωτον δοχεῖον, ποῦ μανιώδεις ἐβγαλές ἔς τὸ ἔθνος πατριώτας. Μολὶς ἐμπρὸς μου ἔρχηται καὶ ἀδελφὸς ἀντικρὺζω, καὶ πατριώτης γίνομαι καὶ θούρια τονίζω.